

על הצעתו של דיין

אינני חסיד שוטה, ואינני מתנגד שוטה של מר דיין, ולכן אני יכול להרשות לי עצמי לצעוק לו בוז ולמחוא לו כף בתאם להתנהגותו המדינית.

הרעיון האחרון שהעלה בעניין הוציא את כוחות הארטיילריה משני עברי התעלה, שתאפשר את פתחתה והחזרה לשירות יארינג, הוא אחד הרעיונות המקוריים הנוצרים והחריביים ששרהביטחון העלה בשלוש השנים האחרונות. לא רק שמתגדלו אינם יורדים לסוף דעתו, אני חושש שגם חסידיו אינם מבינים אותו כראוי.

דיין יודע מנסיונו הפרטי, ומנסיון צבאי אחרים, ששיחות יכולות להימשך הרבה יותר זמן מאשר אישיחות. הסירוב שלנו לחזור לשיחות יארינג יביא את הקץ על הפסקת-האש ויגרור אותנו למלחמה קטלנית. אך לשיחות, בגעגוע שהן יתחילו, אין קץ מעשי. תיאורו

טית יש גם לשיחות-שלום קץ, אבל רק תיאורטית. באופן מעשי אפשר לסחוב את השיחות במשך שנים אינספור.

וזה מה שדיין רוצה להשיג. הוא לא רוצה להגיע להסדר של שלום עם מצרים. הוא רוצה ליצור מצב שבו לא נפסיק להתדיין איתם על שלום. החיפוש אחר המטרה, כדברי הפילוסופים, חשוב לעיני ערוך מהשגת המטרה. קודם כל ייערכו, אי פוא, "שיחות יארינג", אחר כך נמצא עילה כלשהי להסתלק משיחות אלה, ואם ה

אמריקאים ייצרו את התנאים שיצדיקו את החזרה שלנו לשיחות, נפתח בשיחות-על-השיחות בקשר לשיחות יארינג. וכך הלאה.

תסמכו על דיין, הצדיק הזה יודע את נפש בהמתו. הוא יודע טוב מאד שהממשלה אינה מעוניינת בשלום. הוא פועל לטובתה, ומבטא את מאווייה הכמוסים ביותר. הצרה היא שלא מבינים אותו.

פת המכוניות שלהם למכוניות חדישות יותר, אך אין ספק שההשקעה כדאית והיטיבו להפגיש את חברי הממשלה לשיחה

בעניין שביתת המורים

אני לא מבין את שר-החינוך, ואני באמת לא תופס את מדיניות הממשלה ביחס לשיבת המורים.

הם יצאו מדעתם? הממשלה לא מבינה שהיא מנסרת את הענף עליו היא יושבת? איך הם יכולים להתמקח עם המורים על תוספת של כמה עשרות לירות לחודש? אם יש מקצוע אחד בארץ שבנוכחו קיימת הממשלה, ותמשיך להתקיים עוד שנים רבות, הרי זה מקצוע ההוראה.

מי עוד חוץ מהמורים מגדל לממשלה דור ממושם ומלוכד, שבבוא היום יעשה את אשר יוטל עליו, יצביע כפי שיירש ממנו, יקבל איטומטית את כל החלטות הממשלה, יגיש את מוחו לשיפיה יומית, יענה אמן על כל מילה שתצא מפי ראש הממשלה, יתמוך בה לטוב ולרע, ילך בי תלם בלי לשאול שאלות? מי עוד חוץ מהמורים יכול להתחייב לספק לממשלה את האזרח הממוצע, האדם השטות, והאיש הקטן, שיביטחו לנצח את קיומה של הממשלה הנוכחית? לעמוד עם המורים על

גלויית-לב שווה את כל המאצים. ד"ר יארינג, בוא אלינו מיד ותציל אותנו מעצמנו!

המקח? אם הממשלה יודעת מה טוב בשבילה, היא צריכה לא רק להעלות את שרם של המורים, אלא לעשות את כל מה שביכולתה כדי להיטיב את תנאי חייהם, לספק להם מכוניות ודירות, לחלק להם כבוד ויקר, לחזר אחריהם יומם ולילה, ולמלא את כל דרישותיהם, כי בנפש הממשלה הם!

רק המשך שיטת החינוך הקיימת יבטיח לממשלה את העם שלו היא ראוייה, והמורים, הלוקחים על עצמם ביצוע משימו בלתי-אפשרית זו, ראויים לכל תמורה ינתן לרועים הנוהגים את העדר לבית המטבחיים כל מה שחשקה נפשם, ובלבד שימשיכו לחנך את הנוער כפי שעשו זמן עד כה!

ולמורים יש לי עצה אחת בלבד: הפסיקו מייד את השביתה, ואל תאיימו בשיבת נוספות. אם הממשלה לא תיכנע לדרישתכם, אימרו לה בפירוש שאתם שוקלים את האפשרות ללמד את הנוער חשיבה עצמית, ותראו איך שהממשלה תיבהל!

חידון תנ"כי על מדרגות נוטר-דאם

הכתב שלנו לענייני קבורות והלוויות מדווח באיחור-מה:

"נוכחתי בהלוויה של דה-גול. זה היה גדול. הצגה בינלאומית. רקס. רק הלוויה של צ'רצ'יל עלתה עליה. שמה בכיס את ההלוויה של אייזנהואר. ביציאה מנוטר-דאם נוצר פקק תנועה. הצרפתים לא הצליחו לפנות את המדינות. רס"ר ויקטור היה פותר את הבעיה. על המדרכה הבחין שור בניכסון ותפס בידו. ניכסון נבהל לרגע, ושומרי ראשו כמעט שלפו את הכלים. ניכסון ניסה להשתחרר מחביבוקה העז של ישראל, אך שור לא הירפה. החיבוק הסמלי שודר שלוש פעמים אותו יום בטלוויזיה. בסעודת האבלים שנערכה אחר כך במלון "בריטיסול" הצטרף לשולחנם של בי.ג.י. ושור, אורי דן, הכתב לענייני קבורות ממלכתיות של "מעריב". את השיחה הבאה רשם בשבילי מקס המלצר, שעבד פעם במלון המלך דויד.

אורי דן: אדוני הנשיא, מדוע אחזת בכנף בגדו של הנשיא ניכסון? שור: (נפסיק לאכול) ניהלתי שיחה עם נשיא ארצות-הברית. דן: באיזה נושא? שור: אמרת לו כך: אדוני הנשיא, אני מכיר אותך מלפני שש נשים. נגשנו בהלוויה של אייזנהואר, ולעולם לא אשכח איך שרת תהילים. וכאן ציטטתי לו בעברית את הקטע, "אדוני רועי לא יחסר", ותירגמתי את הפסוק מיד לאנגלית. ניכסון הניע בראשו ותיקן לו את האנגלית. אצלנו, הוא אמר, קוראים לאלוהים, "לורד", ולא "גוד". אחר כך הוא הוסיף ואמר: תהילים פרק כ"א: דן: מעניין מאד. שור: (לבן-גוריון) הוא יודע תנ"ך, הניכסון הזה. (בן-גוריון מפסיק לרגע לשאוב מרק, ועושה תנועת ביטול בידו.) שור (לאורי דן): הייתי פעם עורך עיתון. זה סיפור. פרסם אותו בעתון שלך. דן: האם הנשיא מוכן לאשר את הכותרת, "על טילים ותהילים"? שור: אה ביליגע חוכמת. את זה כבר משה דיין אמר. דן: מה דעתו של הנשיא את הכותרת, "חידון תנ"כי על מדרגות הנוטר-דאם? שור: זהו, זאת כותרת טובה!

"זהו זה, הפעם. אשלח חומר נוסף מהלוויה הבאה. האם תוכלו לסדר לי אשרת כניסה לכרת-המועצות? יש לי הרגשה שההצגה הבאה תיערך במוסקבה!"

חדשות הטלוויזיה

אחד הנושאים שהעסיק את דעת-הקהל בסוף השבוע שעבר היה, ללא ספק, מירון המכוניות באשקלון. ההסדר המפתיע שהושג ברגע האחרון בתייחסם של האדונים עובד בן-עמי וגורא גודיק, וזה לכיכובו ב"יומן החודש" של הטלוויזיה. ראיון את שני המתווכים יושבים לפני המצלמות, ושמענו את תשובותיהם לשאלות המראייין. מתוך הראיון התברר לנו שמר בן-עמי רצה למנוע הישנות מראות של שוטרים נלחמים ביהודים לובשי טליות, מראה נזעף אשר לדבריו של המתווכ מנתניה "יזכר לנו את מראות השואה". שמענו דיבורים על מאמצים של הרגע האחרון ועל הסדר מסויים שהושג, ואשר לפיו יימנע חילול שבת וידחה המרוץ ליום ראשון.

דבר אחד לא שמענו. דבר פשוט ואלמנטרי שכל כתב מתחיל היה מתעקש לשמוע ולמסור לקוראיו. מה הוא ההסדר שאליה הגיעו המתווכים? האם שיכנעו את מארגני המרוץ במילים יפות? האם הרובט

להב מקום בגן-עדן של המפד"ל? האם סיי דרו להם עליה לתורה במכונית מרוץ? האם שילמו להם משהו?

אף מילה אחת על השאלה החשובה ביותר בכל הנושא הזה. בעיתוני יום ראשון נודע לי שהמארגנים קיבלו 210 אלף ל"ל לכיסוי ההפסדים. מה היה, אפוא, הסקום הגדול של הטלוויזיה, אשר יכולה הייתה לקדים את כל העיתונים במסירת אינפורמציה זו? בשביל מה בכלל רואיינו ה מתווכים?

ההסדר הזה, אגב, פותח אפשרויות יפות מאד להתעשרות מהירה בארץ. אני צופה מעתה אירגון מרוץ סוסים-בשבת, קארנאבלים בשבת, מירון אופנועים בשבת, תחרויות עישון בשבת, בחירות מלכת העירום של חופי הרחצה בשבת, וכדומה. אין קץ לאפשרויות. במיקרה הגרוע ביותר, אב לא יימכרו די כרטיסים לתחרויות אלד יקבלו המארגנים 200,000 ל"ל עבור ביטול. אם ו-200,000 ל"ל לא הולך היום ברגל אפילו בשבת.

ההברקות של חיים יבין

ההברקות של מר חיים יבין הן, כנראה, ספונטאניות. לו היו ההברקות שלו מוכנות מראש, אין לי ספק שחלק מהן, לפחות, היה נפסל על-ידי מר יורם רוני, האחראי הישיר על מחלקת החדשות של הטלוויזיה.

באותו "יומן חדשות" ראינו סרט על משפטי נירנברג, שבו שולבו קטעי סרטים על זחוצת מחנות ההשמדה. בתום הסרט הודיע לנו מר יבין (ללא חיוך מתוק, תודה לאל!) שקטעי הסרטים הם "אונט"יים, כמובן", ובבת אחת נגולה אבן מלבי.

לרגע חשבתי שאת דמות השלד השני יימין בתמונת האסירים העירומים, התלררר הפבורן וגדור-התיל, שבלאה השחקנית ארי פוקס המאה העשרים. ואם לא די בפליטת-פה מטופשת זו, הכריז מר יבין בסוף דבריו שהסרט "נמ"סר לנו באדיבות יושים".

אדיבות! לא פחות ולא יותר! טוב ש-מר יבין לא אמר "בחסות" די ושים. איה אדיבות לכל הרוחות, יש במסירת סרט דוקומנטרי על השואה והקרנתו לקהל! האם אין זה חלק בתפקידה וחובתה של יד ושם? במילה אחת הפך מר יבין את המוסד הטראגי הזה לאגודה פילנטרופית מגוחכת. מכאן ועד הודעה ש"הסיוט על כיבושי הגאונים באושוויץ מוגש לכם בי חסותה האדיבה של חברת אמישרגאז", המרחק קטן מאד.

אולי צודק מר רוני, המבקש לצמצם מעט את הופעותיו של מר יבין לפני הציבור. מצלמה לגבי ידי מספיק לי לראות את פניו הנאים וחיוכו השובה שלוש פעמים בשבוע. בשלושת הימים הנותרים יוכלו אולי מר יבין להנחות אירועים ממלכתיים כגון חלוקת "צינור דויד" בכנס השנתי שעיתון האינטסלאטורים עורך ב"היכל-התברכות", ולהקדיש מעט מחשבה לויסות פליטות-הפה המקסימות שלו.

יארינג מגיע ארצה

הצעתו הספורטיבית של משה דיין, שיש ראל תאזור עוז ותקפוץ לתוך המים הקרים, עוררה תמהון בקרב חברי הממשלה, ותדהמה בקרב חסידי השוטים.

ראש-הממשלה נזפה בו רכות בפומבי. שר-החוץ התאונן שהצהרות מסוג זה מנעו מישראל את "סחיסת התפוז עד תומה" — היינו קבלת המכסמים מארצות-הברית עבור הסכמה לחזור לשיחות יארינג. פרשנים האשימו אותו בניסיון לייחס לעצמו החלטה שהממשלה עמדה בין כה כה להכריז עליה. שרים אחרים תבעו שבעניינים עקרוניים כאלה חייב להתנהל קודם כל דושיח בין חברי הממשלה. בקיצור: מסתבר שממשלת ישראל מתקשה להגיע לכלל שיחה והכנה בינה לבין עצמה.

הפתרון למשבר שנוצר הוא פשוט ביותר: אני מציע שממשלת ישראל תערוך שיחות בינה לבין עצמה, בחסות הר"ר יארינג. הנה ממילא פנוי בימים אלה, ואין ספק ששיאות לבוא ארצה אם אך יוזמן.

השיחות, שאינן חייבות, אגב, להיות ישירות, יוכלו להתנהל במלון המלך דוד, שבו ישכנו למשך חודשים אחדים כל חברי הממשלה וסגניהם. ד"ר יארינג, שאיש אינו